No 1776 — 185[illegible]

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. franco te adresseren aan het Bureau dezer Courant.

WOENSDAG, 23 FEBRUARIJ.

AMSTERDAM, 22 Februarij.

Toen wij onlangs de troonrede van den Franschen Keizer bespraken, zeiden wij, dat wie zich onder de Mogendheden ook werkelijk ontwapenen mogt, althans zeker Engeland zoo dwaas niet zou zijn. Met er daad, de houding der Engelschen sinds den *coup d'état* is allerkurieust.

Gedurende al den tijd, dat de troon in Frankrijk, hetzij onder Karel X, hetzij onder Lodewijk Filips, door de volksdriften geschokt, te zwak was om kracht naar buiten te kunnen uitoefenen, hebben de Britten niet alleen de grootst mogelijke onverschilligheid voor het leger, en al wat Engeland tegen een buitenlandschen aanval beveiligen kan, aan den dag gelegd; maar tevens het gansche buitenland met de grootst mogelijke impertinentie gehoond. Men behoeft niet hooger op te klimmen dan tot de jaren 1847, 1848 en 1849, om tallooze voorbeelden te vinden van de trouwlooze gezindheid van Groot Brittanje jegens zijne »lieve vrienden", de Mogendheden van het Vasteland, welke men behandeld heeft met eene minachting en eene kwade trouw, die men naauwelijks de moeite nam om te verbloemen. In al de revolutiën van dien tijd waren Engelschen gemengd, die openlijke bescherming vonden in de gezantschappen van H. M. Koningin Victoria. Dat was een gulden tijd voor den Engelschen trots. Iedere Mogendheid, ieder volk had de handen vol werk met den binnenlandschen toestand, en was buiten magte om zelfs maar een grammoedigen blik naar buiten te slaan. Overal was Engelsch goud, Engelsch krediet, en Engelsch personeel, onvermoeid en ongestoord werkzaam, om de volken tegen hunne Koningen in beweging te brengen.

Maar daar kwam de *coup d'état* als een donderslag uit de lucht gevallen. Lord Palmerston, hij, de groote wereldberoerder, had dien naauwelijks van verre gehoord, of hij begreep, dat zijn rijk uit was, en had dus groote haast, om aan den gevreesden en verwenschten *coup d'état* de vriendenhand te bieden. Dat heet men *faire bonne mine à mauvais jeu*. Eene kunst, die de geslepen staatsman uitmuntend schijnt te verstaan.

Het volk van Engeland is meer naïef. Het werd in 't eerst schrikkelijk boos, dat men zoo de beste troeven uit zijne kaarten nam. En Lodewijk Napoleon werd onbarmhartig de huid vol gescholden, als de man, die de onbeschaamdheid had om den Engelschen het visschen in troebel water te benijden. Maar daar kwam nog weldra een andere aap uit den Engelschen mouw. Men had de overtuiging gekregen, dat de kansen waren omgekeerd, en dat de beroeringen van het Vasteland nu eindelijk zouden kunnen leiden tot een aanval op Engeland. Die aanval is het *Mane Thekel Phares* dat *John Bull* in al zijne droomen door onzigtbare hand op de kusten van Engeland ziet schrijven. En van het eene uiteinde van het eiland tot het andere, is niet eene hut [illegible] paleis [illegible] de *French invasion* als een nabijzijnde, niet te ontvlugten rampspoed, de vrees van allen gaande houdt.

Dat het gouvernement van die vrees niet vrij is, blijkt uit de laffe, kruipende vriendelijkheid, waarmede men het Keizerrijk in het *foreign office* heeft gehuldigd. Men heeft geene woorden en geene demonstratien genoeg om 't Keizer Napoleon naar den zin te maken. Middelerwijl is alles in de weer om Engeland te versterken. Batterijen worden opgeworpen, vestingwerken hersteld, kanonnen aangevoerd, schepen gewapend, troepen aangeworven, de militie opgeroepen en geoefend. Met één woord, het gaat er in Engeland toe, als lagen de Franschen zeilrée om van Calais naar Dover over te steken. Wij kunnen aan John Bull niet gansch ongelijk geven. Hij doet voorzigtig met zich te wapenen. Want van Calais naar Dover is slechts één stap, en sinds er stoom in de wereld is, is de brug die van Frankrijk naar Engeland leidt, voorhanden. En toch vinden wij de buitensporige vrees der Engelschen, na de grootspraak, die Europa jaren lang heeft moeten aanhooren, belagchelijk. Want is het met er daad niet belagchelijk, dat een groot volk als het Engelsche, beeft als een riet voor een mogelijk gevaar, na jaren lang gansch de wereld te hebben getrotseerd?

Wij vinden in eene korrespondentie, uit Londen aan den *Précurseur* van Antwerpen gerigt, eenige bijzonderheden, die volkomen bevestigen wat wij van Engeland gezegd hebben. Wij laten die hier volgen, daarbij de verzekering gevende, dat onze partikuliere berigten daarmede geheel overeenstemmen. Vermelde korrespondentie schrijft:

»In spijt van den wensch der Engelsche staatslieden om hunne aandacht te bepalen tot de binnenlandsche aangelegenheden, worden zij altijd terug gebragt tot de beschouwing der zaken van het Vasteland van Europa, en voornamelijk van Frankrijk. Dit is 't wat aller aandacht boeit; en hij die, de feiten nagaande, welke dagelijks voor de oogen van het publiek geschieden, de waarheid daarvan zou ontkennen, moest wel doof of stekeblind wezen.

»Ik vertel u niets nieuws als ik u zeg dat men hier te lande niet bijzonder veel vertrouwen stelt in de betuigingen van vredelievendheid van de Fransche regering. Te regt of ten onregte gelooft men hier dat de oorlog kan ontstaan uit den toestand, waarin zich Frankrijk bevindt ten opzigte der naburige mogendheden; te regt of ten onregte meent men dat Frankrijk jegens Engeland wrok en oorlogzuchtige gevoelens koestert.

»Gij begrijpt ligtelijk dat ik de verantwoordelijkheid voor dit vermoeden in geenen deele op mij wil nemen; ik verhaal alleen wat in Engeland het algemeen gevoelen is. De brieven van Cobden, welke bestemd waren om dat gevoelen te bestrijden, hebben geheel en al haar doel gemist; maar deze uitslag is hoofdzakelijk te wijten aan het weinige krediet dat de afgevaardigde van West-Riding van de zijde des Engelschen volks behouden heeft. Eenige dagbladen, als de *Morning Herald*, de *Standard*, en de *Morning Post*, pogen den stroom tegen te gaan; maar zij hebben noch moed, noch kracht genoeg om daartoe te geraken, en hunne staatkundige kleur, en de Tory-vlag waaronder zij zich scharen, zouden alleen kunnen dienen om hunne pogingen te belemmeren, zelfs dan wanneer hunne getalssterkte hen niet belettede te slagen.

»Is dit goed, of is het kwaad? Ik zou het in waarheid niet durven beslissen; maar de geheele pers in Engeland, zoo invloedrijk wegens haar talent en de uitgestrektheid harer publiciteit, slaakt dagelijks alarmkreeten, en roept de Britten op hunne wallen, even alsof men reeds door den nevel heen die op het Kanaal hangt, de Fransche transportschepen in aantogt zag, hebbende het ontzagwekkend leger aan boord, gereed den aanval te wagen, waarvan zoolang spraak is geweest."

Ziedaar den toestand in Engeland. Daarin is eene les voor zijne staatsmannen; maar daarin is ook een gevaar voor Europa. Eene les, omdat Engeland nu de overtuiging heeft dat wedervergelding, wraakoefening op Engeland, mogelijk is. Maar daarin is ook een gevaar voor het Vasteland. Het trouwlooze Albion heeft behoefte aan [illegible] van het Vasteland mogen wel toezien, [illegible] revolutien verrast worden. Zoo ooit dan heeft het Engeland nu noodig, dat de groote Mogendheden worden bezig gehouden door binnenlandsche beroerten.

Wij vonden in een der laatste Nommers van het Munstersche *Sontagsblatt* eenige regels, die onze aandacht tot zich trokken. Een der dignitarissen van de Evangelische Kerk heeft zich niet ontzien het Katholicismus opentlijk op grove wijze te belasteren, en het *Sontagsblatt* is daarover diep verontwaardigd. Het moet, zoo dachten wij, in Duitschland dan nog niet in die mate *coutume* zijn als bij ons, het Katholicismus te belasteren en te beschimpen, daar het *Sontagsblatt* het de moeite waard acht, de beleedigende taal van den predikant Sander te releveeren! Hier ware 't een Danaïden-arbeid, alleen maar te konstateeren aan welke versmadingen de katholieke waarheid dagelijks zoo van den kant der fatsoenlijke streng-orthodoxen, als van dien der synodale courant, zoo wel als van den kant der organen van de rood-protestantsche vrijgeesterij bloot staat; waarom men dan ook maar bij ons moet laten lasteren, wie in lastertaal genoegen neemt, of daar voordeel van verwacht. Onze konklusie was, dat de katholieke waarheid te beleedigen in Duitschland waarschijnlijk minder habitueel moet zijn dan ten onzent. Zie hier de woorden van het *Sontagsblatt*:

»De superintendant der Elberfelder distrikts-synode, Dr. Sander, dezelfde die op den Bremer Kerkendag de Jezuiten als »benden der verwoesting" aanduidde, en die door de *Evang. Kirchenzeitung* de »rhijnsche leidsman" wordt genoemd, heeft eenen zendbrief uitgevaardigd aan de evangelische gemeenten. Men durft naauwelijks zijne oogen vertrouwen, wanneer men de dingen leest, die in dit geschrijf bevat zijn. Wij brengen slechts enkele staaltjes bij, om te doen zien dat tegen zulke handelwijze alle wederlegging en geschrijf bijna vruchteloos schijnt. Groote gebeurtenissen en het gebed zullen de eenigste middelen kunnen zijn, welke op dit onvruchtbaar terrein in staat zullen wezen om eenige uitkomst en verandering voort te brengen. Het bedenkelijke van dit geschrift is dat er regtstreeks tot oorlog tegen het Katholicismus en tot een volslagen strijd tegen elke vereeniging wordt aangespoord. Sander zegt openlijk: »De Katholieke Kerk weet weinig of niets van het goddelijk regt der overheid; hoog begaafde geesten stoten op Rom. 13. 1. De bijbel is achter slot en grendel gesteld, verbrand of beboet. Men moet onzerzijds streng vasthouden dat de Mis afgoderij is. De Katholieke Kerk regeert met brandstapels, kerkers en dood. Het celibaat is onder stroomen bloeds ingevoerd in de XIe eeuw, enz." Bij zulke geschriften, die daarenboven als herderlijke brieven of zendschriften voorkomen, heeft het toch waarlijk wel geduld oefenen. Drie honderd jaren lang is de Moriaan gewasschen, en hij wordt nog niet wit. Wij zullen ons daarom maar de moeite besparen om de wassching verder voort te zetten."

Alweêr een *démenti* aan den *Fakkel!* Men leest in de *Twentsche Courant*:

»Het tijdschrift de *Fakkel*, hetwelk te Tiel wordt uitgegeven, en door de zoo ongegronde, als hevige aantijgingen tegen de Katholijken, welke geduriglijk daarin voorkomen, zich eene, naar onze meening niet zeer benijdenswaardige befaamdheid heeft verworven, bevat in zijn N°. 2 van den tegenwoordigen jaargang, na eenige andere, voor de Katholieken in het algemeen beleedigende aantijgingen, die geene wederlegging waardig zijn, eene soortgelijke, geheel verdichte, mij bijzonder betreffende aantijging, welke de strekking heeft, om mij, in mijne betrekking van R. K. Priester en Pastoor te Enter, in een zeer ongunstig daglicht te plaatsen, en het publiek een geheel verkeerd denkbeeld te geven van de stemming der Katholieken jegens de Protestanten te dezer plaats, en hetwelk ik mij uit dien hoofde verpligt acht niet geheel onbeantwoord te laten, gedachtig aan den regel: die zwijgt erkent wel niet; dit echter is zeker, dat hij niet ontkent.

»Zie hier de woorden van de *Fakkel*:

»»Als b. v. door den Pastoor, zoo als onlangs te Enter, »de goê gemeente, van den predikstoel af, gelast wordt, om »niet meer den protestantschen molenaar maar den roomschen hun graan te laten malen, is dat dan niet een prikkel voor de daar gestationeerde roomsche commiesen, om »dien geprotegeerden molenaar het niet te lastig te maken, »en wat meer door de vingers te zien?"

»Ik acht het persoonlijk beneden mij, maar vooral ook beneden de waardigheid van mijnen stand en mijne bediening, het zoo boosaardig verzinsel van de *Fakkel* met eene wel verdiende recriminatie te beantwoorden, maar zal, gedachtig aan Hem, die, als Hij gescholden werd, niet weder schold, en, als Hij leed, niet dreigde, maar het overliet aan Hem, die regtvaardig oordeelt, mijn antwoord eenvoudig tot het volgende beperken:

»Ik verklaar het voor een, met de waarheid volstrekt strijdig en zelfs zonder de minste aanleiding aan het publiek te lezen gegeven verdichtsel, dat ooit door mij *in het openbaar van den Predikstoel* aan mijne gemeente eene zoodanige, of soortgelijke aansporing is gedaan,

als [illegible] door de *Pukkel* wordt verweten, en ik voeg er [illegible] eer en geweten bij, dat ook nimmer door [illegible], in bijzonder gesprek met een of meerdere van de leden mijner gemeente, een woord is geuit, hetwelk, als eene, die strekking hebbende aansporing zou kunnen worden opgevat; eindelijk, dat mogen de (bekende) Geheime Genootschappen ook al, op sommige plaatsen in ons Vaderland, er in geslaagd zijn, de ingezetenen van verschillende Godsdienstige gezindheid, op te rokkenen, om elkander, op de bedoelde wijze in hun stoffelijk belang te benadeelen, daartoe voor zoo verre mij bekend is, hier geene pogingen zijn aangewend, en ook de uitwerking van zoodanige pogingen hier niet te bespeuren is; in het bijzonder niet ten aanzien van het doen malen van graan, hetwelk de katholieke en protestantsche ingezetenen van Enter, zoowel bij den protestantschen als bij den katholieken molenaar, en omgekeerd, doen verrigten, zonder dat in dat opzigt, uithoofde van godsdienstige gezindheid, eenige voorkeur aan den eenen boven den anderen gegeven wordt.

»Ik daag iedereen uit, om het tegendeel van deze mijne geheele verklaring door eerlijke middelen te bewijzen.

»Het publiek oordeele nu zelf, wat het te denken hebbe van een tijdschrift, hetwelk zoodanige logenachtige verzinsels aan zijne lezers voor waarheid durft opdisschen.

»Enter, den 17 Febr. 1853.

»T. KOCK,

»*R. K. Priester en Pastoor.*"

Men leest in de *Patrie* van Brugge:

»Onlangs werd te Turijn een stuk gespeeld vol van gemeene toespelingen en onzedelijke beginselen. De geheele pers was er over verontwaardigd, en zelfs de *Voce della Liberta*, een der onzedelijkste bladen, die wegens zijne buitensporigheden door geheel het bisdom wordt veracht, had zich luid verheven tegen dit goddelooze voortbrengsel van wulpschheid en atheismus, in een der meest bezochte schouwburgen ten tooneele gebragt.

»Doch wat gebeurt? De minister van binnenlandsche zaken is in den schouwburg de voorstelling gaan bijwonen, zoo men zegt, om den blaam te beantwoorden, waarmede elk het schandelijk stuk overlaadde. Hij riep den auteur in zijne loge, en ontving hem met de grootste minzaamheid in tegenwoordigheid van alle toeschouwers.

»Zulk eene hulde in het openbaar aan de onzedelijkheid bewezen, is onnoodig te kommentarieeren."

ONTWERP VAN WET OP HET ARMBESTUUR.

(*Vervolg.*)

TWEEDE HOOFDSTUK.

Van het armbestuur.

EERSTE AFDEELING.

Van het domicilie van onderstand aan behoeftigen en het bestuur waarbij zy armlastig zijn.

[illegible] Van de plaats waar de arme domicilie van onderstand heeft.

Art. 28 Het domicilie van onderstand van een arme is de burgerlijke gemeente, waarin hij, tijdens het ontstaan der behoefte en sedert zijne meerderjarigwording, het laatst vier achtereenvolgende jaren heeft gewoond; zonder genot van onderstand uit fondsen tot ondersteuning van armen bestemd, of, indien deze niet is te vinden, de gemeente waartoe, bij dat ontstaan, de plaats behoort waar hij is geboren.

Bij de toepassing van dit artikel komen niet in aanmerking de verstrekkingen in art. 67 vermeld, noch onderstand, blijkbaar verstrekt met het doel om de onbedeelde inwoning gedurende vier jaren voor te komen.

Art. 29. Indien het blijkt dat het bestuur eener gemeente of instelling van weldadigheid iemand, op eenigerhande wijze heeft aangespoord of doen aansporen om elders te gaan wonen met het doel om het verkrijgen van domicilie van onderstand te verhinderen, zal, bij de uitspraak over het deswege ontstaan geschil, worden beslist, of de duur van het daarop gevolgd verblijf elders, voor de toepassing van art. 28, moet worden gevoegd bij den tijd der inwoning in de gemeente waar die aansporing is geschied.

Art. 30. Militairen worden geacht te wonen waar zij garnizoen houden.

Schippers, die geen huis maar steeds een schip bewonen, worden geacht te wonen in de gemeente, op welke zij, blijkens hunne handelingen, de meeste betrekking hebben, of waarin zij doorgaans telken jare het langst vertoeven.

Verblijf als krankzinnige in een gesticht voor krankzinnigen, als gevangene in eene gevangenis, als kolonist in de koloniale inrigtingen tot verzorging van behoeftigen bestemd, wordt niet als inwoning beschouwd.

Art. 31 Vreemdelingen die, bij het ontstaan van behoefte, niet in de termen verkeeren om over de grenzen te worden uitgeleid, hebben domicilie van onderstand in de gemeente, waarin zij op dat tijdstip het laatst vier achtereenvolgende jaren hebben gewoond op de wijze bij art 28 omschreven.

Inwoning gedurende de minderjarigheid komt hierbij ook in aanmerking; behalve wanneer en zoolang aan den minderjarigen vreemdeling een domicilie van onderstand in dit Rijk kan worden aangewezen krachtens art. 35.

Art. 29 is ten deze toepasselijk.

Art. 32. Indien iemand in eene gemeente is geboren uit ouders, die er niet woonden, wordt hij geacht geboren te zijn in de gemeente waar de vader of moeder, naar de onderscheidingen bij het 1ste lid van art. 35 vastgesteld, tijdens de geboorte woonde.

Geboorte in een gesticht voor krankzinnigen of in eene gevangenis wordt geacht te hebben plaats gehad in de gemeente, waar de vader of moeder, naar vermelde onderscheidingen, woonde, toen hij of zij in bewaring werd gesteld.

Kinderen van kolonisten geboren in de koloniale inrigtingen, tot verzorging van behoeftigen bestemd, worden geacht geboren te zijn in de gemeente waartoe het bestuur behoort, voor wiens rekening de vader of moeder, naar dezelfde onderscheidingen, tijdens de geboorte, in de kolonien gevestigd was.

Indien de gemeente, welke, volgens dit artikel, geacht moet worden de geboorteplaats te zijn, niet bekend is, wordt die, waar de geboorte voorviel, daarvoor gehouden.

Zij van wier geboorte geen akte bestaat, worden geacht geboren te zijn, waar zij zijn gedoopt of kerkelijk ingeschreven, indien het tegendeel niet blijkt.

Art. 33. Vondelingen en verlaten kinderen worden geacht geboren te zijn ter plaatse waar zij aan de openbare liefdadigheid zijn overgelaten, zoolang niet blijkt, dat zij elders zijn geboren.

Art. 34. Het domicilie van onderstand van gehuwde vrouwen en weduwen is dat harer mannen, zoolang zij niet na ontbinding van het huwelijk, overeenkomstig de omschrijving van art. 254 van het Burgerlijk Wetboek, een nieuw domicilie van onderstand, door inwoning volgens art. 28, of door een nader huwelijk hebben verkregen.

Art. 29. is ook ten deze toepasselijk.

Art. 35. Minderjarigen, in echt geboren of door den vader erkend, volgen het domicilie van onderstand van hunnen vader, en na diens dood of zoo, bij zijn afwezen, de moeder, krachtens art. 550 van het Burgerlijk Wetboek, een ander huwelijk heeft aangegaan, gelijk mede onechte, niet door den vader erkende minderjarigen, dat hunner moeder.

Na het overlijden der ouders, hebben minderjarigen domicilie van onderstand daar, waar de langstlevende, en als zij onecht en niet door den vader erkend zijn, waar de moeder het had tijdens zijn of haar overlijden.

Vermoedelijk overleden verklaarde ouders worden voor de toepassing van dit artikel met overledenen gelijkgesteld.

Bij ontbinding van het huwelijk der ouders, anders dan door den dood, volgen minderjarigen het domicilie van onderstand van diegene der ouders, aan wien zij zijn toevertrouwd, en dat van den vader, indien zij aan derden zijn toevertrouwd.

Art. 36. Behoeftigen, wier domicilie van onderstand niet is te vinden, zijn bij het Rijk armlastig.

De Regering kan hen doen verplegen in de koloniale of andere inrigtingen, bestemd tot het werkverschaffen aan of verzorgen van armen.

TWEEDE AFDEELING.

Van akten van indemniteit en dergelijke.

Art. 37. Akten van indemniteit, borgtogt, ontslag, readmissie en dergelijke mogen niet worden afgegeven, dan ten behoeve van buitenlandsche besturen, met onze vergunning.

Art. 38. De gemeentebesturen, diakonien of andere armbesturen mogen met die van of in andere burgerlijke gemeenten geene overeenkomsten aangaan tot het wederkeerig ondersteunen van elkanders armen, op andere grondslagen dan die bij de vorige afdeeling vastgesteld.

DERDE AFDEELING.

Overgangsbepalingen betrekkelijk tot de twee vorige afdeelingen.

Art. 39. Armen die, bij het in werking treden dezer wet, onderstand genieten, behouden het domicilie van onderstand, hetwelk zij op dat tijdstip hadden, tot dat zij een nieuw hebben erlangd overeenkomstig de bepalingen der eerste afdeeling van dit hoofdstuk.

Art. 40. Het domicilie van onderstand van allen, die na het in werking treden dezer wet arm worden en niet verkeeren in het geval bij art. 39 vermeld, wordt naar hare bepalingen geregeld, om het even of zij al dan niet vroeger onderstand genoten.

Art. 41. De akten, bij art. 37 vermeld, afgegeven vóór het in werking treden der wet van den 28 Nov. 1818 (*Staatsblad* N°. 40), hebben gevolg, doch niet verder dan daaraan bij de afgifte was verbonden.

Art. 42. Art. 41 is ook toepasselijk op overeenkomsten, door gemeentebesturen, diakonien of andere armbesturen met die van of in andere burgerlijke gemeenten, vóór het in werking treden der wet van den 28 Nov. 1818 (*Staatsblad* N°. 40) aangegaan tot het wederkeerig ondersteunen van elkanders armen, zoolang partijen van die overeenkomsten niet afzien.

VIERDE AFDEELING.

Van het bestuur, waarbij de behoeftige armlastig is.

Art. 43. De behoeftige, die behoort tot eene godsdienstige gezindte, is armlastig bij de diakonie of het armbestuur der kerkelijke gemeente dier gezindte, in wier kring zijn domicilie van onderstand is besloten, [illegible] bij niet, dáár waar burgerlijke of gekombineerde armbesturen bestaan, behoort tot degenen tot wier ondersteuning deze zijn bestemd.

In dit laatste geval is hij daarbij armlastig.

Art. 44. Bij twijfel over den omvang van den kring eener kerkelijke gemeente, wordt die bepaald naar het gebied, waartoe de geestelijke zorg van de bedienaren der godsdienst zich uitstrekt.

Art. 45. De behoeftige, die niet behoort tot eene godsdienstige gezindte, of die behoort tot eene gezindte waarvan geen kerkelijk armbestuur bestaat, in welks kring zijn domicilie van onderstand is besloten, is armlastig bij het burgerlijk armbestuur, in dat domicilie. Bij gebreke van een afzonderlijk burgerlijk armbestuur, wordt het gemeentebestuur daarvoor gehouden.

Art. 46. Geen behoeftige kan armlastig worden verklaard bij eene diakonie of ander armbestuur, bestemd voor eene andere godsdienstige gezindte dan waartoe hij behoort, behoudens plaatselijk gebruik of schikkingen ten aanzien der ondersteuning van de leden van hetzelfde gezin, die tot onderscheiden godsdienstige gezindten behooren.

Art. 47. Indien en zoolang er geschil bestaat over het diakonie- of ander armbestuur, waarbij een behoeftige, die zich bevindt ter plaatse van zijn domicilie van onderstand, armlastig is, wordt hij, daartoe in de termen verkeerende, ondersteund door het burgerlijk armbestuur in dat domicilie.

Het slot van art. 43 is ten deze toepasselijk.

Art. 48. Alle diakonien of andere armbesturen kunnen, des geraden, voor hunne rekening behoeftigen ondersteunen, die, volgens de bepalingen dezer wet, bij andere besturen armlastig zijn.

Indien de openbare orde het raadzaam maakt, hebben burgemeester en wethouders gelijke bevoegdheid om aan de burgerlijke armbesturen het geven van ondersteuning op te leggen, of die voor gemeenterekening te verstrekken.

Art. 49. De kosten, voortvloeijende uit het overbrengen van arme krankzinnigen naar- en hunne verpleging in gestichten voor krankzinnigen, en die van verpleging in gevangenissen van niet veroordeelde arme kinderen van gevangenen, die niet van de ouders kunnen worden gescheiden, worden voldaan uit de fondsen der burgerlijke gemeenten, waar de verpleegden domicilie van onderstand hebben; en indien die gemeente niet te vinden is, uit 's Rijks kas.

Art. 91 is op die kosten toepasselijk.

Art. 50. Onverminderd de bepaling van art. 49, heeft de opneming in godshuizen plaats, overeenkomstig de reglementen dier instellingen, onafhankelijk van de bepalingen van dit hoofdstuk.

DERDE HOOFDSTUK.

Van de regelen bij het ondersteunen van armen in acht te nemen.

Art. 51. Het bestuur, waarbij een behoeftige armlastig is, beslist, zonder beroep en op zijne zedelijke verantwoordelijkheid, over de aanvraag om onderstand van den behoeftige, die zich bevindt ter plaatse van zijn domicilie van onderstand.

In het geval bij art. 36 vermeld, komt die beslissing toe aan den Minister van Binnenlandsche Zaken.

Art. 52. Aan het verleenen van onderstand mogen voorwaarden worden verbonden, niet strijdig met de wet, de openbare orde of de goede zeden.

Art. 53. De behoeftigen die, door het bestuur waarbij zij armlastig zijn, worden geoordeeld in de termen te verkeeren om te worden ondersteund, worden door dat bestuur onderscheiden in dezulke die wel en die niet of niet genoegzaam kunnen arbeiden.

Aan de eersten wordt, zooveel plaatselijke omstandigheden en middelen gedoogen, in de eerste plaats de gelegenheid verstrekt tot arbeid tegen loon, hetzij in of buiten werkhuizen, ter plaatse der armlastigheid of elders gevestigd, en nimmer bedeeling, dan voor zooveel en zoolang de overtuiging bestaat dat zij geen arbeid kunnen erlangen.

Art. 54. De gemeenteraad stelt, in de maand December van elk jaar, vast het maximum van bedeeling, dat gedurende het volgende jaar, naar gelang van de sterkte der gezinnen, de leeftijden en de ligchaamskrachten, kan worden verstrekt aan de armen, die tot het erlangen daarvan in de termen verkeeren en niet in godshuizen kunnen worden opgenomen.

Die bedeeling heeft zoo min mogelijk plaats in geld, maar bij voorkeur in eetwaren, brandstoffen, kleeding- en liggingstukken en huishuur.

De gemeenteraad kan, indien in den loop des jaars buitengewone omstandigheden dit noodig maken, het in December te voren vastgestelde maximum voor eenen door hem te bepalen tijd wijzigen.

Art. 55. Art. 54 is niet verbindend voor de kerkelijke en bijzondere instellingen, die geen subsidie uit de fondsen van burgerlijke gemeenten, provincien of het Rijk genieten.

Art. 56. De besturen der instellingen van weldadigheid moeten, des gevraagd, wederkeerig aan elkander en aan de besturen der burgerlijke gemeenten, de opgave doen, benoodigd tot het voorkomen of, wanneer daartoe aanleiding bestaat, tot het regelen van dubbele bedeelingen van erkende armen.

De hierin nalatige bestuurders zijn jegens het bestuur, dat dien tengevolge eene ondersteuning heeft verstrekt, welke anders niet zou zijn verleend, uit eigen middelen, hoofdelijk voor het geheel, in regten aansprakelijk voor het beloop van den verleenden onderstand.

De bepaling van het 2de lid van art. 10 is hier mede van toepassing.

Art. 57. Tot voorlichting en ondersteuning van het bestuur der instellingen bij litt. *a* en *c* van art. 3 vermeld, bijzonderlijk zooveel de huiszittende armen betreft, wordt, tenzij de kleinheid der gemeente dit overbodig make, de dienst van wijkmeesters ingeroepen.

(*Wordt vervolgd.*)

Z. M. heeft bepaald dat, voor den vervolge, geene jongelingen tot scheepsklerken bij de zeemagt zullen worden benoemd, dan de zoodanigen, die op het tijdstip van het door hen voor die betrekking af te leggen examen, den ouderdom van veertien jaren zullen hebben bereikt en hun zeventiende jaar nog niet zijn ingetreden.

Z. M. heeft den gepens. maj. der kavalerie met den rang van luitenant-kolonel J. C. L. Coets van Baggen, aan de gepensioneerde kapiteins der infanterie [illegible] H. J. Veeren en C. van der Werven Schuller en aan den gepensioneerden kapitein-kwartiermeester D. J. Reèse, het voortdurend dragen vergund van de uniform van het korps, waartoe zij ieder laatst hebben behoord.

Z. M. heeft 1e den majoor J. van Dam, van het 5de reg. inf., laatstelijk kommandant van het algemeen depôt van discipline, op zijne aanvrage, ter zake van langdurige dienst, gesteld op een pensioen van *f* 1300; 2e benoemd: bij de troepen der inf.: bij het 3de reg, tot eersten luit. den 2den luit. W. G. P. Troester, van het eerste reg. inf.; bij het 4de reg., tot kapitein van de 3de kl. den eersten luit. N. M. van Altena, van het korps; tot eersten luit. den 2den luit. F. J. Pfeiffer, van het 5de reg.; bij het 5de reg. tot maj. den kapitein der eerste kl. J. W. F. Knijff, van het 4de reg. inf.; bij het 6de reg. tot eersten luit. den 2den luit. A. C. J. de Favauge, van het reg. gren. en jagers; bij het 8ste reg., tot kapitein van de 3de kl. den eersten luit. L. A. M. Rottiers, van het eerste reg., en 3e overgeplaatst: bij het reg. gren. en jagers den 2den luit. G. M. Dolleman van het 7de reg.

Z. M. heeft 1e. den heer W. G. M. van der Mee eervol ontslagen als ontv. der dir. bel. te Schiedam; 2e. gepensioneerd den majoor W. E. Ketjen, in het prov. kommandement van Overijssel met *f* 1300, en in zijne plaats benoemd den ritmeester J. A. F. Geiswet van der Netten, van het 3de reg. drag.

Bij den Minister van Finantien is ontvangen een koupon groot *f* 1,98, onder het postmerk Appingadam van den 16 dezer, ten behoeve van 's Rijks-schatkist ingezonden.

Te Koblentz is Zondag morgen ten 4 ure eene vreesselijken brand uitgebarsten in de *Elzerhof*. Dit groote gebouw, dat aan ettelijke winkeliers verhuurd is, en waarin ook eene boekdrukkerij, een pianofabriek en een bier-aflaire werden uitgeoefend, is in een puinhoop veranderd.

De brand ontstond in de piano-fabriek. De broeders der Christelijke scholen waren het eerst ter blussching bij de hand. Ook de tegenover den Elzerhof wonende paters Redemptoristen en andere geestelijken hebben, zelfs met levensgevaar tot de blussching medegewerkt. Aan de pionniers en artilleristen heeft men het voornamelijk te danken, dat men den brand tegen 12 ure meester was, zoodat ook de in de onmiddellijke nabijheid staande Jezuiten-kerk is bewaard gebleven.

Men schrijft van het eiland Urk, dd. 16 Februarij:

»Op Zondag den 13 dezer zag men van ons eiland een beurtschip op een mijl afstands te midden van het ijs. Zonder naar eenig te geven sein te wachten, begaven zich 8 wakkere personen in eene reddingboot (ijslooper) en baanden zich, door en over het ijs een weg, naar genoemd schip, om aan hetzelve de noodige hulp te verleenen, hetwelk bij hunne aankomst bleek te zijn, het beurtschip van Amsterdam naar Harlingen, kapt. A. de Boer, die des Vrijdags namiddags van Amsterdam was vertrokken, verscheidene passagiers aan boord had, en zich door het ijs in het grootste gevaar bevond. Vijf personen werden door hen medegenomen welke eerst den volgenden morgen ten 11 ure alhier behouden aankwamen, zijnde de heeren J. Vellinga, scheepsmakelaar te harlingen, en zoontje; T. C. Bolger, heel- en vroedmeester te Franeker; G. J. van Oordt, direkteur aan het postkantoor te Delfzijl, en D. H. Meijer, hulponderwijzer te Gouda. Onmiddelijk daarop begaf zich eene tweede reddingboot naar gemeld schip, en werden heden namiddag de volgende personen aan wal gebragt: L. Hanekamp, van Harlingen; A. M. Sloos, van Winkel; Geertje Wendels, geb. de Jong, van Leeuwarden en J. G. Blok, van Harlingen. Daarop begaven zich weder twee reddingbooten naar het schip, om dit zoo zulks maar immer mogelijk is in de haven te brengen, of de nog aan boord zijnde 4 personen (zijnde Park, G. de Jong, P. A. de Wilde en D. de Jong, zeelieden van Harlingen), en de ekwipagie van het beurtschip te redden, aangezien het vaartuig in het grootste gevaar verkeert.

»Naschrift des avonds ten 6 ure. Na vele en onvermoeide pogingen is het schip aan den oostkant van het eiland gebragt (op de oude visschersreede van Urk), en zijn de overige passagiers aan wal gekomen. Morgen zal men trachten het schip in de haven te brengen."

'sGRAVENHAGE, 21 Febr. Men zal zich herinneren, dat er vroeger meermalen sprake is geweest van het afbreken der zoogenaamde gevangenpoort alhier, met het tweeledig doel, om een gebouw, dat op velen, om enkele daaraan verbonden herinneringen, een onaangenamen indruk maakt, te doen verdwijnen, en tevens de stad door verbouwiug en verbreiding op dit punt, te verfraaijen. Of dit doel door het afbreken bereikt zou worden, scheen twijfelachtig. De slooping der poort zou bezwaarlijk de herinneringen, die zij opwekt, hebben doen verdwijnen, en zoo lang de woningen, welke zich, langs den vijver, van het Buitenhof tot de Plaats uitstrekken, moeten blijven, zou het wegbreken der Gevangenpoort geene noemenswaardige verfraaijing hebben opgeleverd; bovendien werd op het behoud van dit oude gebouw, dat omstreeks zes eeuwen geleden, te gelijk met het luisterrijke paleis van den Roomsch koning, graaf Willem II, werd gesticht, en daarvan een deel uitmaakt, door menig oudheid-minnaar, prijs gesteld. Ook waren er, die, uit het oogpunt van kunst, de poort gaarne, bepaaldelijk in haren oorspronkelijken vorm, bewaard zagen.

— Naar wij vernemen is de zaak dezer dagen andermaal bij het gouvernement in behandeling genomen, en, op voorstel van den minister van Binnenlandsche Zaken, door den koning beslist, dat de Gevangenpoort behouden zal blijven, en even als in der tijd met het Slot te Muiden het geval is geweest, voortaan, door het departement van Binnenlandsche Zaken als *historisch gedenkteeken* beheerd en onderhouden zal worden.

— Gisteren waren al de afdeelingen der Tweede Kamer van de Staten-Generaal vergaderd tot het onderzoek van het wets-ontwerp nopens de benoembaarheid van vreemdelingen tot lands-bedieningen.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Zaturdag, 19 Februarij.

Heden is het wets-ontwerp, houdende bepalingen betrekkelijk het bouwen, planten en het maken van andere werken binnen zekeren afstand van vestingwerken van den Staat, in behandeling genomen.

Art. 29 heeft, ten gevolge van de aanneming van een door de heeren van Goltstein en van der Linden voorgesteld amendement, eene verandering ondergaan, en luidt mitsdien aldus:

„Alle gebouwen of getimmerten, alle afsluitingen, alle houtgewassen en alle hoopen en stapels, welke binnen de middelbare kringen van vestingwerken van eene der klassen gesteld, geplant of gelegd zijn of zullen worden, kunnen, zoodra het vestingwerk in staat van oorlog of van beleg is verklaard, zonder vorm van proces, op last van den militairen kommandant weggeruimd worden.

Schadevergoeding wordt gegeven voor de vernielde gebouwen, getimmerten, afsluitingen of houtgewassen die zijn gesteld of geplant tijdens zulks niet was verboden.

„Geen schadevergoeding wordt verleend voor zoover de vernielde gebouwen, getimmerten, afsluitingen of houtgewassen zijn gesteld of geplant tijdens dit alleen geoorloofd was onder voorwaarde dat zij zonder schadevergoeding zouden kunnen worden opgeruimd, of het bouwen en planten onder andere voorwaarden, welke de verpligting tot vergoeding van schade uitsloten, heeft plaats gehad.

„Wordt een vestingwerk, hetwelk bij de classificatie in art. 3 voorzien in geene klasse is gebragt, naderhand in eene klasse gerangschikt, dan wordt het gerekend te zijn aangelegd op het tijdstip, waarop het besluit krachtens N° 4 van art. 4 genomen in werking is gekomen."

Een voorstel van de beide zelfde heeren strekkende om de laatste alinea dat zijn eigendom door besluiten, krachtens art. 4 genomen, in waarde is verminderd, en op schadevergoeding te dier zake aanspraak maakt, doet, indien daaromtrent geen minnelijke schikking kan worden getroffen de regter uitspraak of er schade geleden wordt; zoo ja, bepaalt hij de hoegrootheid er van en veroordeelt den Staat tot de betaling" — te doen vervallen, werd in de zitting van gisteren met 31 tegen 16 stemmen verworpen.

Nadat in den loop der beraadslaging de artikelen 32, 33, 37 en 51 nog eenige wijziging van minder belang ondergaan hadden, en de overige, gelijk zij door de regering voorgesteld zijn, goedgekeurd waren, is het wets-ontwerp aan eene stemming onderworpen en daarbij met 34 tegen 11 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: van Wylick, van Goltstein, Taets van Amerongen, Dommer van Poldersveldt, de Lom de Berg, Ter Brugge Hugenholtz, van der Linden, de Fremery, van Nierop, van Lynden en Blaupot ten Cate.

Daarna is het wets-ontwerp tot regeling van het muntwezen in de West-Indien in behandeling genomen.

Dit voorstel van wet is na eene korte beraadslaging over art. 2, dat naar aanleiding van een amendement van den heer de Fremery aldus gewijzigd is geworden: „Vreemde muntspecien, waarvan de koers, op de innerlijke waarde gegrond door Ons op voorstel der koloniale besturen is bepaald, worden in de bij art. 1 vermelde kolonien en bezittingen in 's lands kassen in betaling aangenomen." — met algemeene (46) stemmen aangenomen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 Febr. De *Moniteur* bevatte gisteren eene nota waarbij alle vice-admiraals, schouten-bij-nacht en scheepskapiteins, die zich thans te Parijs bevinden, uitgenoodigd worden om zich heden, Zondag, ten 9 ure, op het ministerie van marine te bevinden tot het aanhooren eener mededeeling. Zekerlijk zal dit berigt aanleiding geven tot vele gissingen.

— Mgr. de nuntius van den H. Stoel heeft gisteren avond, in bijzonder gehoor, aan Z. M. een brief overhandigd van Z. H. Pius IX.

— De gen. Gemeau is te Parijs aangekomen.

— Thans zegt men dat de heer Brenier niet als gezant naar Konstantinopel gaan zal. Sommigen willen dat de heer de Lavalette derwaarts terug zal keeren.

— Men leest in de *Univers*: »Ofschoon Mgr. de Aartsbisschop van Parijs ons bij zijn amendement alle diskussie verbiedt, heeft hij ons echter het regt niet willen ontnemen om te doen opmerken, dat zijne veroordeeling geenszins geschiedt om eene dwaling van leering, opzigtens het geloof of de zeden. Z. Hoogw. zal ons evenmin den troost willen ontnemen van te denken dat zijn oordeel minder streng zou zijn geweest indien wij opgeroepen waren geworden om onze middelen van verdediging voor te dragen of ten minste eenige verklaringen te geven. Hoe strenger de maatregel ons toeschijnt, die Z. Hoogw. noodig heeft gehad tegen onzen arbeid te nemen, des te dankbaarder moeten wij er hem voor zijn, dat hij zelf ons het regt heeft willen voorbehouden om onze toevlugt te nemen tot de geheiligde [illegible] der Kerk. De hoofdredakteur van de *Univers*, die den 1sten Febr. van Parijs vertrok, zonder dat iets het minst de beschuldiging kon doen voorzien, die de 12den door de beoordeeling van de *Bibliothèque nouvelle* en van het boek van den heer Donoso Cortes werd aangekondigd, bevindt zich thans te Rome."

— Volgens een berigt van Boulogne, zal de maarschalk Narvaez de hem opgedragen zending naar Weenen eindelijk gaan volbrengen. Hij is reeds naar Bordeaux vertrokken.

ENGELAND.

LONDEN, 20 Feb. De hooge Anglikaansche geestelijkheid heeft als gewoonlijk, tot opening van *haar* parlement, eene bijeenkomst gehouden. Maar naauwelijks hadden de bisschop van Exeter en eenige andere prelaten het programma voorgedragen der te behandelen stoffen, of de Aartsbisschop van Canterbury verdaagde deze *pro forma* gehouden zitting tot 18 Aug. e. k. Eenige bisschoppen toonden hun misnoegen, maar durfden niet te protesteeren. Tusschen nu en 18 Aug. hoopt men dat de regering tusschen beide treden, en deze zoo teedere zaak in éénos koupeeren zal.

— Morgen overhandigt Lord Russell de portefeuille van buitenlandsche zaken aan Lord Clarendon. Het *Court-Journal* berigt, dat Lord Russell aan het hoofd zal staan van een nieuw op te rigten ministerie, namelijk van *openbaar onderwijs*.

— Een dagblad doet uit Kossuths eigen verklaring in de dagbladen opmerken, dat die volksleider zijne proklamatie niet zou hebben ontkend, indien de opstand te Milaan gelukt ware. Immers in die verklaring komen ten gunste van het regt tot den opstand zeer vele deklamatien voor, die alle loochening overbodig maken.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 21 Febr. Men schrijft uit Hanover dat de koning als voorwaarde van zijn toetreding tot het handelstraktaat tusschen Oostenrijk en Pruissen, zou gesteld hebben de definitieve hernieuwing van het tolverbond, in deszelfs geheelen omvang. In dit geval zijn er nog vele zwarigheden uit den weg te ruimen, alvorens het tot eene eindschikking zal komen.

— Te Berlijn is een persoon gearresteerd, die dienst wilde nemen, doch wien men verdacht houdt van plannen te koesteren tegen het leven des Konings van Pruissen.

— Prins Menzikoff, Russisch minister van marine vertrekt naar Konstantinopel, vergezeld van den zoon van graaf Nesselrode; hij is met eene bijzondere zending belast, die, naar men zegt, betrekking heeft op Montenegro.

— Men schrijft uit Frankfort dd. 20 Febr. Het voorstel van Oostenrijk en Pruissen en van de Staten, welker troepen het 9de legerkorps uitmaken, om de vermeerdering van het Bondsleger tot $1\frac{1}{2}$ ten honderd van de bevolking uit te breiden, en alzoo geheel het leger, op het papier, met 150,000 man te vermeerderen, heeft bezwaar ontmoet bij de kommissie, aan welke het onderzoek van dit onderwerp is opgedragen. Zij meent dat eene vermeerdering van $\frac{1}{2}$ ten honderd, of 50,000 man voldoende zal zijn.

WEENEN, 21 Febr. De later bekend geworden bijzonderheden omtrent den aanslag op het leven des Keizers, komen op het volgende neder:

»De Keizer, vergezeld door graaf O'Donnell, wandelde Vrijdag middag ten 1 ure naar het Bastion; daar aangekomen, plaatste Z. M. zich aan de borstwering en staarde, in voorover gebogen houding, naar de exercitien van het krijgsvolk. Plotseling verscheen een man, die zich op Z. M. wierp en hem, met een lang mes een hevigen stoot toebragt; de Keizer week echter snel ter zijde, doch ontving desniettemin eene wonde aan het achterhoofd; door de hulp van graaf O'Donnell, werd vervolgens de moord met geweld belet en de moordenaar in hechtenis genomen. In zijn eerste verhoor moet deze verklaard hebben dat hij zich sedert 21 maanden als kleerenmaker te Weenen ophield. Volgens een ander berigt was hij eerst kort geleden uit Londen aangekomen, en had bij een Weener bankier eene som gelds geïnkasseerd.

ITALIE.

De Sardinische Kamer van Afgevaardigden heeft den 17 dezer het budget van oorlog behandeld. Een voorstel tot het leggen van een onderzeesche telegrafische draad over Korsika naar het eiland Sardinie, vindt veel bijval.

BELGIE.

BRUSSEL, 21 Febr. Men verneemt dat de maatschappij, waaraan voor het aanleggen van den spoorweg van Lier tot Turnhout voorloopige koncessie is verleend, besloten heeft ook dadelijk, zonder ondersteuning van staatswege, eenen tak van Leuven over Aerschot naar Herenthals aan te leggen, ten einde de tegenstanders harer ondernemers voor dezelve te winnen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 22 Februarij.

BEVALLEN (19 Febr.): G. G. Arnold, geb. Zimmer, Z. — W. Loder, geb. Cardinaal, Z. — F. G. Rodenberg, geb. Portheine, Z. — (21 Febr.): S. Cohen, geb. Dresden, D.

OVERLEDEN (17 Febr.): J. van Huistee, 50 j. — (18 Febr.): W. G. A. van Dijk, 21 m.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 21 Febr. Heden zijn verkocht 27 vn. Maryland Tabak, per *Leila*.

Meekrappen. Door de ingevallen verst waren er heden weinig schippers aan de markt, die echter nog al iets te veilen hadden.

Ofschoon de vraagprijzen niet hooger waren dan de voorgaande week, was er tot deze prijzen weinig kooplust en was de handel dus onbelangrijk en de stemming flaauw.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 21 Febr. Moutwijn *f* 14,50; Jenever *f* 18; Amst. Proef *f* 19,25, per Ned. vat zonder fust zonder de belasting.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	pCt.	21 FEBR. 4½ u. gebl.	22 FEBR.	a	4 u. gebl.
NEDERL. Werkel. Sch. à	2½ pCt.	65⅝	65⅝	$65\frac{13}{16}$	65¾
Dito Dito	3	78	78	78⅛	78⅛
Dito Dito	4	96½	96⅝	96¾	96¾
Dito Obligatien O. I.	4		96⅜	$96\frac{7}{16}$	
Amortis. Syndic.	3½	95⅝	95⅜	95⅞	
Handel-Maatschappij	4½	121½	120¾		
Aand. Rijn-Spoorweg.					
Aand. Holl. S. M.					
Obligatien					
BELGIE, Obligatien 1844					
Cert. bij de Belg. Bank	2½				
Dito bij Rotsch. en Volksv		52¾	$52\frac{13}{16}$		
FRANKRIJK, Obligatien	3				
SPANJE, Nieuwe	1	23⅞	23¾	23⅞	23¾
Dito	3	48¼	48¼		
Dito Binnenl. à 6/m.		$43\frac{5}{16}$	43¼		
Coup. Bewijzen		5¾	5⅛	5⅜	5⅜
Amortisable Schuld		5¾			
PORTUGAL te Londen	5	41	41		
Dito Dito	4	$38\frac{13}{16}$	$38\frac{13}{16}$		
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	108⅞	109		
Dito Dito 1828 en 1829		107½	107⅛		
Cert. bij do. 1831 en 1833		97⅛			
Dito	4½				
Dito bij *Hope*	4	93			
Dito bij *Stieglitz en C°.*		92⅜	92¼		
Dito bij id. 5de Serie	4	92⅛			
Cert. te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6				
Cert. van dito		73⅜			
POLEN, Certifikaten	4	87½			
Dito Aand. à fl. 500					
Dito met Loting à 300					
AMERIKA, Bank-Actiën		$4\frac{3}{16}$			
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50 f					
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	$82\frac{3}{16}$	82	$82\frac{5}{16}$	
Dito 1847	2½	$42\frac{7}{16}$	$42\frac{3}{16}$	42⅜	
Dito 1851	2½	42¼	42⅛	$42\frac{5}{16}$	
Dito 1849	5	$93\frac{1}{16}$	$93\frac{1}{16}$	93¼	93⅛
Nederl. Bank bij *Goll en C°.*		87⅛			
Dito	4				
Letter B	5	93	$93\frac{1}{16}$	93¼	93⅛
Aand. met Loting fl. 500	f				
Nieuwe dito	230				
NAPELS, Cert. *Lam en Bouwer*	5 pCt.				
BRAZILIË te Londen 1824	5		100⅜		
Dito Leening 1843	5				
Dito £ 200					
PERU	5½				
MEXICO Nieuwe	3	$24\frac{7}{16}$	24½		
VENEZUELA à £ 100	3½				
GRENADA à £ 100	2		21½		
Dito Uitgestelde		$11\frac{5}{16}$	$11\frac{5}{16}$	$11\frac{7}{16}$	
ECUADOR à £ 100		4⅜			

Binnenl. fondsen blijven hunne vooruitgaande beweging vervolgen; Spaansche waren aanvankelijk williger, doch blijven door verkooporders lager. Van de overige soorten valt niets belangrijks te vermelden; alleenlijk waren Grenada's iets aangenamer.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 2 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m. f	$56\frac{5}{16}$	Livorno	2/m. f	88¾
„	zigt „	$56\frac{11}{16}$	Napels	„ „	81½
Bordeaux	2/m. „	55⅞	Petersburg	„ „	1,88
„	½/m. „	56⅛	Weenen	6/w. „	32
Madrid	3/m. „	246	Augsburg	„ „	35⅜
Cadix	„ „	247	Frankfort	„ „	98¾
Seville	„ „	243	Hamburg	2/m. „	35¼
Bilbao	„ „	244	„	zigt „	$35\frac{7}{16}$
Lissabon	„ „	41½	Londen	2/m „	11,77½
Porto	„ „	41½	„	zigt „	11,85
Genua	2/m. „	[illegible]	Rotterdam	„	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 21 Febr. Belg. leen. 2½ pc. 55¾; 1840/1842 5 pc. 97⅞; 1848, 97⅞; Spanje 1—3 pc. 23⅜; Binnenl. 3 pc. 43¼; Rom. Leening 1835 96½; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 85½.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	f 27,05	a —	Pruissische	f 34 1/16	a —
Napelsche	- 25,40	„ —	Spaansche	- 2,46½	„ —
Div. in £St.	- 11,77½	„ —	Hamb. Russ.	- 37⅛	„ —
Eng. Russen	- —,—	„ —	Russ. in Z. R.	- 37⅝	„ —
Fransche	- $56\frac{5}{16}$	„ —	„ Pap. „	- 10¾	„ —
Belgische	- $56\frac{5}{16}$	„ —	Pools. in Fl.	28⅛	„ —

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,75	a 9,85
Oude Gerande Dukaten	» 5,55	» 5,65
Wigtige Souvereinen	» 11,80	» 11,90
» Pistolen	» 9,65	» 9,75
Stukken van 20 Francs	» 9,40	» 9,50
Baren Goud en Specien a f 1442.60 per Ned. a 1 a 1½ pc.		

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters per Stuk	f 2,55	à 2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,33	» 2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65	» 2,70
Fransche	» 2,70	» 2,75
Pruissische Daalders	» 1,73	» 1,76
Zilver 1000 à 980	f —,—	à —,—
» 900 » 700	» 104,50	» 105,—

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 21 Eebr. Gironde, (s.) Bordeaux.

BEVRACHTE SCHEPEN.

AMSTERDAM, 21 Februarij. Door de Nederlandsche Handel-Maatschappij zijn bevracht geworden de navolgende 16 schepen, als:

Voor *Amsterdam:* Neptunus, kapt. P. Schuurman; Staatsraad Baud, T. de Jong; Dolfijn, C. B. Brandligt; Nehalennia, H. Staal q. q.; Herman de Ruiter, P. J. Feijnt; Jacqueline en Elise, O. de Haas; Anna Paulowna, W. Bek Wz., Graaf van Nassau, E. Sanders; Walvisch, T. Schut; van Galen, J. R. Smit; Doggersbank, P. J. Kerkhoven.

Voor *Rotterdam:* Kinderdijk, kapt. W. Ouwehand; Drie Gebroeders, J. Wilhelmie; Pictura, J. R. Scholten; Prinses Marianne, F. Rietmeijer; Bernhard Hertog van Saxe Weimar, van Dordrecht, P. H. Hazewinkel.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 22 Febr. in lading naar:

Keulen	F. Elberts, de Dankbaarheid.
„	Joh. Wemmer, Coll. N°. 7.
Manheim	W. Boumeester, Carolina.
Weesel	P. J. Balk, Vrouw Rebecca.
Ludwigh. & Heilb.	Ant. Fritz, Christina.
Dusseldorp & Neus	L. Gartman, Niederrein N°. 11.
Frankf. & Coblentz.	G. J. Andres, Frankfort N°. 9.
Duisburg	G, Koene, Niederrein N°. 10.
Mainz	B. Kierschreiber, Mainz N°. 5.
Rijnhoogte	ARNHEM 21 Febr. 1 el 28 duim.
	KEULEN 20 „ 6 vt. 6 „

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 21 Februarij, in het O. Z. Heeren Logement.

N° 1. Een Huis, Tuin en Erve, Prinsengracht, CC 480; f 3550, H. B. Reesinck.

2. Een dito, Leidsche Gracht, JJ 28; f 6325, f 400, P. D. Lusink, Jr.

3. Een Huis, Achterhuis en Erven, Haarlemmer Houttuinen, TT 62; f 3600, f 100, G. Moele.

4. Een Huis en Erve, N. Z. Achterburgwal, F 29; f 3975, f 25, Opgehouden.

5. Een Huis, Achterhuis, Tuin en Erve, Rozengracht, EE 212; f 3175, f 125, J. van Dijk.

7. Een Huis en Erve, Noorderstraat, AA 445; f 2325, f 25, Opgehouden.

8. Twee Huizen en Erven, Brouwersgracht, TT 276 en 277; f 6300, H. F. Straatman.

9. Een Huis en Erve, Joden Breestraat, Q 32; f 2000, f 400, J. F. Schutte.

10. De helft in een Huis, derde Weteringdwarsstraat, BB 210; f 1600, J. van Duuren.

11. Een Huis en Erve, tweede Bloemdwarsstraat, DD 428; f 1575, f 3, J. B. Plaat.

12. Een dito, Brouwersgracht, QQ 51; f 1000, f 2, D. de Vriend.

13. Een dito, Utrechtsche Dwarsstraat, Z 216; f 1925, J. F. Schutte.

14. Een dito, Achtergracht, Z 123; f 1425, Denzelfden.

15. Een Huis, Achterhuis en Erven, Warmoesstraat, I 549*a*; f 6050, f 550, B. Langerhuizen.

16. Een Huis en Erve, Runstraat, HH 418; f 4350, f 35, J. van Duuren.

17. Een dito, als voren, KK 474; f 3625, f 25, F. L. Hoelen.

18. Twee Huizen, Tuin en Erven, Vijzelstraat, X 555 en 556; f 21700, Opgehouden.

19. Een Pakhuis en Erven, Reguliersdwarsstraat, X 434 en 435; f 5200, Opgehouden.

20. Een Huis en Erve, Vijzelstraat, X 557; f 6800, Dito.

21. Een Huis en Erf, Singel, G 427; f 11650, f 1400, P. D. Lusink, Jr.

22. Een Huis en Erve, Prinsengracht, AA 57; f 5000, f 250, B. Keuch.

N° 6 en 23 zijn niet geveild.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.